

CAO News 2

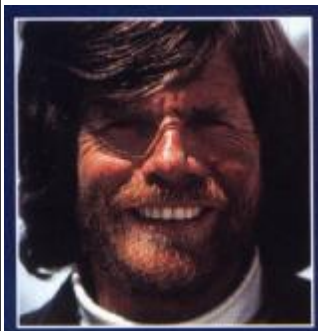
Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 3, číslo 2

Únor 2001

O HOROLEZCÍCH

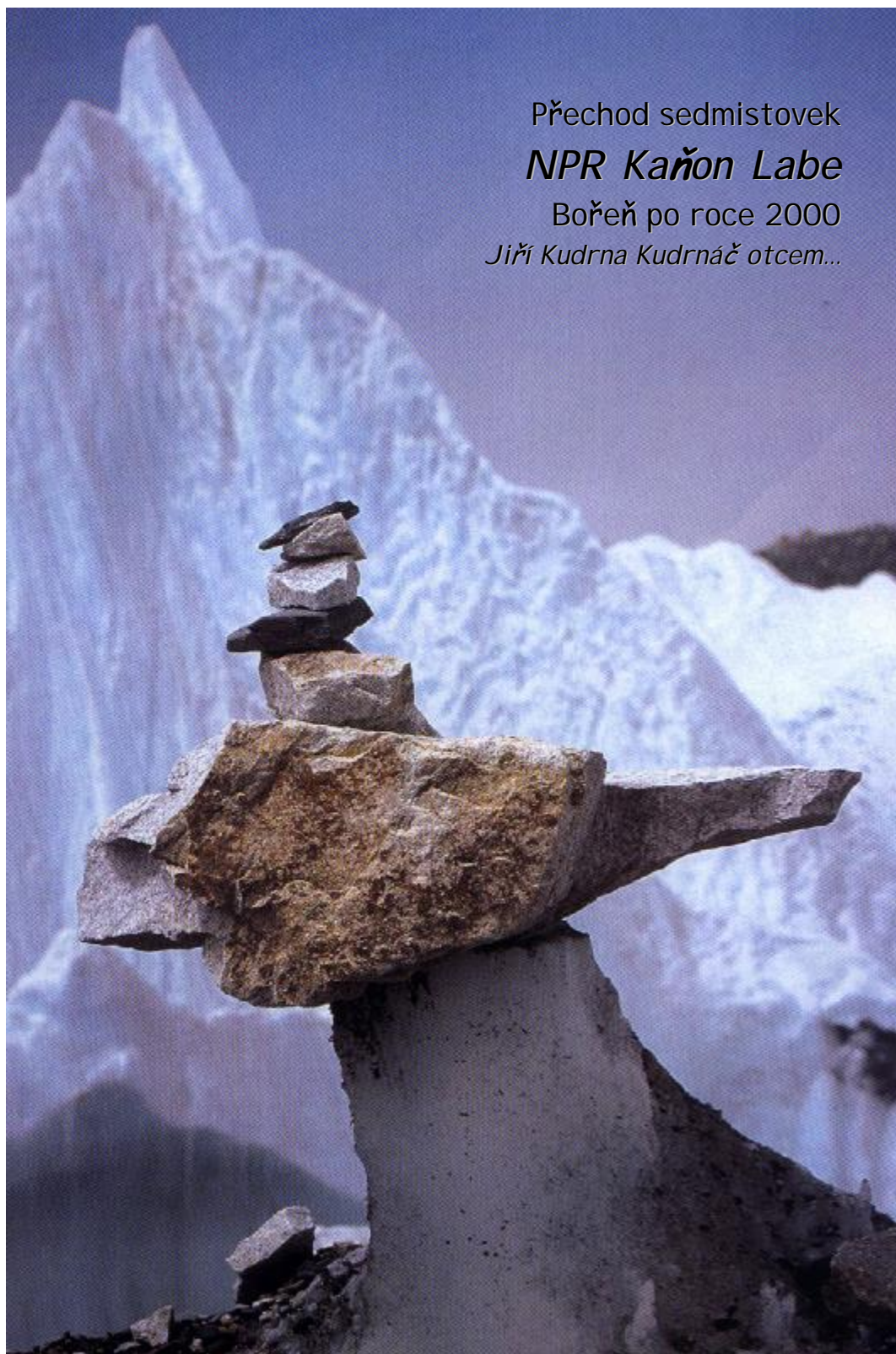

Reinhold
Messner

„Nejlepším horolezcem není ten, kdo udělá šilenou věc jednou nebo dvakrát a podruhé při tom přijde o život; Nejlepší horolezec je ten, kdo uskuteční řadu věcí na nejvyšší úrovni a přežije...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Přejchod sedmistovek
- ✓ Jak to vidí Hemonty
- ✓ NPR Kaňon Labe
- ✓ Bořeň po roce 2000
- ✓ Nové cesty
- ✓ Závěrečný díl Pohádky mládí
- ✓ Střípky
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

Přejchod sedmistovek

NPR Kaňon Labe

Bořeň po roce 2000

Jiří Kudrna Kudrnáč otcem...

(Ledovcový hřib, Nepál)

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Le den roku 2001 se nevyvedl. Teploty většinou kolem nuly, málo sněhu a hodně mokra. Takové to počasí, kdy se dá těžko něco venku provozovat – na lyžování sněhu málo, ale dost na to, aby se nedalo pořádně lézt po skalách; na lezení rampouchů mrazu málo, ale dost na to, aby se nikomu nechtělo na kolo... Přesto jsme se snažili a se střídavým úspěchem zkusili vlastně všechno.

Objevilo se několikrát Horám zdar například na Škuneru, Doze a dalších věžích, ale taková smršť, jako v prvních čtrnácti dnech to nebyla. Pavouk zasedl k PC a dlouho do noci vysedává nad novým průvodcem po Labském údolí, do světa internetu se napojil i Zippich. Nejtvrďší chlapíci (a žena) se vydali na pěší přechod lužických sedmistovek, párkrát jsme navštívili zapadlejší lezecké oblasti.

Do oddílu se hlásí noví členové – Karel Bělina, Míla Bělinová, Michal Švajgl, Stanislav Tejkl.

O další rozšíření členských řad se přičinil Jirka Kudrnáč – 27. ledna se mu narodil syn Michael!

Během ledna byly zaplaceny členské příspěvky ČHS a obdrželi jsme známky na rok 2001.

Nezapomeň - příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu, 7.3.2001 v restauraci Za větrem v Děčíně Škrabkách od 18.00 hodin. Přijď mezi nás i TY !!

Přechod Krkonoš

Silvestr 2000

Vlasta Domes

Již druhým rokem se o svátcích Vánočních odeberáme do krajin městskému ruchu vzdálených a sněhem pokrytých. Letos volba padla opět na hřeben Krkonoš díky příhodné sněhové nadílce a jednoduché dostupnosti. Oproti loňsku jsme mírně pozměnili trasu a za startovní místo zvolili Pec pod Sněžkou. Také se zvýšil počet účastníků ze dvou na tři - Karel, Dave a já. Termín akce 30.12.2000 - 01.01.2001.

Ranní bojovka

Odjezd autobusu 6:00. Vstali jsme před pátou, nastartovali tělesné schránky horkou kávou a o půl šesté vyběhli na trolejbus. Ten nám ujel doslova před nosem. Dalším to nestiháme. Do města hrubým odhadem půlhodinka běhu po namrzlé silnici. Myslím, že jsme zaběhli své životní rekordy na stovku. Řidič na nás chvíli koukal skrze zavřené dveře, vyřadil, otevřel, podíval se na hodinky, pronesl něco o dochvilnosti a naložil nás.

Sněžka

Lanovka výjimečně jezdila, ale ne pro nás. Ne že bychom škudlili a nechtěli odlehčit portmonce, ale takový šlapák si

přece nenecháte ujít! Na Růžohorkách foukal vítr a citelně se ochladilo. Rozhodli jsme se doplnit vypocené tekutiny ve zdejší restauraci. Mohu jen doporučit. Výborná horká hovčezí polévka servírovaná ve velké míse. Posilnění jsme vyrazili

kolem stanice lanovky cestou na vrchol Sněžky. Začínalo se stmívat, viditelnost byla nádherná. Viděli jsme krásný západ slunce a ozářený hřeben, kterým budeme dnes a zítra postupovat. Na vrchol Sněžky jsme dorazili již téměř za tmy. Na řadu přišel horký čaj v bistro Pošta. Těšil jsem se na noční sestup k Slezské boudě. Ještě jsem to v noci nešel, celá cesta je jedna velká klouzačka a řetězy jsou zde v zimě namístě. Bude sranda! A byla. Jeli jsme dolu jako na vleku - jednou rukou zavěšení na řetězu - jelo to samo. Velmi rychle jsme se ocitli u Slezské boudy. Oknem celní stráže bylo vidět pohodu - vánoční stromeček, výzdoba, klid.

První bivak

Na Luční boudu jsem dorazil poslední. V restauraci to vypadalo, jako by se v příštích dnech měla konat volba Miss Sportovkyně. Samé hezké mladé holky všude kolem. Mírně posilnění, sestoupili jsme do vstupní haly a začali vařit večeři.

Vybavení jídlem na týden jsme se vůbec neomezovali. V pozdních hodinách jsme sbalili všechny věci a vydali se hledat flek. Daleko jsme nedošli, tři sta metrů je moc. Po čtvrt hodině nadávání se nám konečně podařilo stan ve větru postavit. V noci bylo trochu zima od země, chtělo by to lepší karimatky. Vstávali jsme pozdě. Dave se pochlubil becherem, zničili jsme chřipkové bacily v zárodku. Nikam jsme nespěchali. Celý hřeben se dá přejít za 8 hodin a my chceme být večer na

Silvestra v okolí Labské boudy.

Odpoledne jsme obuli běžky a vyrazili směr Špindlerovka. Stopa nebyla žádná, vše rozfoukal vítr. Viditelnost špatná. Vystoupali jsme táhlý mírný kopec na hranici s Polskem, napojili jsme se na Cestu přátelství. Cestou jsem hodil

šipku a políbil špičku lyže. Za chvíli jsme dorazili před sjezd na Špindlerovu boudu. Sjezd byl mizerný, málo sněhu, samé kameny, ale běžky jsme nesundali (tedy až na Karla). Před Špindlerovkou mi dvě blondýnky postavily do cesty sánky a uskočili i se saněmi až když pochopili, že to před nimi neubrdím. Na Špindlerovku jsme dorazili ve dvě hodiny odpoledne. Od tří zavírali - Silvestr. Zaskočili jsme na svačinku - času dost. Ceny přehnané (univerzální pravidlo rekreačních oblastí: čím snazší zásobování, tím vyšší ceny), obsluha mizerná (polévky jsme se nedočkali), za poslední léta se tady nic nezměnilo. V půl čtvrté se přesouváme o pár kilometrů dál, na Petrovu boudu. V bistro pojídáme polévku, o kterou jsme byli ochuzeni na Špindlerovce.

Noční přechod

Již víme, že nás nemine noční přechod na Labskou boudu. Za tmy vyrazíme podél tyčí směr Dívčí kameny. Ochladilo se a cesta do kopce zahřívá. Čelovky zatím odpočívají, chvílemi

svítí měsíc a na cestu je vidět i bez čelovky. Míjíme Dívčí kameny a pokračujeme po hřebeni na Mužské kameny. Z Mužských kamenů scházíme bez běžek - i ve dne jsou velké kameny pod sněhem nepříjemný. Občas na cestu svítíme. Na Labskou boudu je to už jen kousek. Vyrážíme na traverz Vysokého Kola. Stále do kopce po namrzlém sněhu. Je to únavné. Vynořili jsme se pod hřebenem a začal foukat silný vítr z Polska. Krystalky sněhu píchaly do očí, neměli jsme až na Dava brýle (sluneční moc v té tmě nepomohly), tak jsme šli s hlavou sklopenou k zemi a vždy po několika krocích pohlédli na následující tyč. Chvilími byl problém udržet se na lyžích. Navíc padla mlha a občas nebylo vidět ani sousední tyče. Karlovi uletěla z batohu karimatka. Občas jsme na sebe blikli čelovkou, abychom se vzájemně neztratili. Sešli jsme se u odbočky na Labskou boudu. Už tolik nefoukalo. Pokračovali jsme Koňskou cestou stále dolů z hřebene podél tyčí. V jednu chvíli jsem za sebou uviděl na sněhu čelovku. Myslel jsem, že Karlovi upadla do sněhu. Neupadla... Při přejezdu můstku u Labské boudy jsme s Davem téměř skončili v Labi.

Nové tisíciletí

Labská bouda je mimo provoz, je zde jen Horská služba, správce a přes den otevřený bufet. Probíhající výměna oken za plastová nasvědčuje tomu, že bychom ji ještě někdy mohli spatřit otevřenou. Bivak u bufetu nám povolili. Pověřili jsme, uvařili jsme horký multivitamin se spritem, nařídili budíky v mobilech na půlnoc a zalezli do spacáků. Bylo teprve 21 hodin. Po půlnoci jsme se s Davem šli podívat na rachejtle. Byly vidět nad Špindlem, Rokytnicí a v celém údolí. Nádherná

podívaná. První ráno nového tisíciletí nás čekalo milé překvapení. Italské nebe, bezvětrí, ranní sluníčko hladilo krkonošské svahy. Prostě nádhera. Pomalu jsme sbalili věci, bohatě posnídali a v klidném tempu vyrazili na Voseckou boudu. Na Vosecké

boudě jsme zastavili na krátkou opalovačku a vychutnávali si pocit, že před sebou máme osmikilometrový sjezd do Harrachova. V Harrachově jsme šli rovnou na autobus. Jeli jsme do Tanvaldu. Omylem jsme vystoupili u nádraží v Desné a jelikož času bylo dost, vyrazili jsme po kolejkách zubačky na Tanvald. Prošli jsme železniční tunel před Tanvaldem, za kterým následoval železniční most. Po pár krocích po mostě Karel s hrůzou zjistil, že to po čem vesele šlape, je vrstva ledu v dírách mezi pražci. V Tanvaldu jsme bouchli šampus, který jsme celou dobu nesli s sebou a připili na úspěch plánovaného zimního výstupu na Mt.Blanc.

Zkráceno - celý text a další fotografie možno nalézt na www.volny.cz/vdomes.

PŘECHOD SEMMISTOVEK

Cílem tohoto článku není autentická reportáž, ale spíše pohled jednoho z účastníků.

Karel Hofman
HK Varnsdorf

Letošní přechod byl ve znamení nečekaně velké účasti. I na kratší trasy se vydalo několik nadšenců. 20. ledna v 00:01 vyrážíme, tentokrát od Tolštejna, v počtu devíti odhodlanců: Erich Melzner, Karel Hofman, Milan Myšák Myšík, Petr Zippich Štěpán, Franta

Švandrlík, Pavel Sukovatý, Martin Krchov Chmelař, Jan Dutonožka Horák a Katka Janurová.

Dobrou náladu a nadšení bylo hned od začátku cítit na každém kroku. Po tmě a na částečně zledovatělých cestách, nebyla nouze o nečekané pády a komické balancování. Na všech deseti vrcholech nás čekala mlha, námraza, vítr a asi 10 centimetrů umrzlého sněhu (dobře nesl). Jediný, kdo si vzal foťák, byl Dutonožka. Také pořídil unikátní skupinovou fotografii z nejvyššího vrcholu, Luže.

Cesta dobře ubíhala až do chvíle, než jsme šlapali po noční silnici mezi Horní Světlou a Krompachem. Někteří z nás začali usínat a stěžovat si na silniční deprese. Na Bouřném se s námi rozloučil nejstarší účastník Petr. I přes velké bolesti v nadlýtkové části kolena se dobelhal na nádraží Jedlová, kde setrval do příjezdu vlaku. Franta měl již také zaječí úmysly.

Další vrchol Velký Buk jsme sezobli jako malinu a pelášili na další kopec – Klíč. Pod Klíčem nás opustila zjevně ztýraná Katka, odvázná to žena, zřejmě málo informovaná o tom, co to jsou Lužické Sedmistovky. I přes velké útrapy překonala pěšky a v zimě šest vrcholů, klobouk dolů. Také si asi trojnásobně prodloužila cestu do Kytlic z pod Klíče, když to vzala přes Polevsko.

Zbytek aktérů, již v počtu sedmi lidí, vystoupil na zamlžený a přesto krásný Klíč. Zde jsme zjistili, že lidská hloupost nezná hranic. Zabetonovanou kontrolu někdo vysekal a ukradl (ať mu ruka upadne). Já s Erichem jsme při sestupu rychlejší a čekáme na ostatní dole na křižovatce cest. Po deseti minutách volám telefonem Frantovi, kde jsou. Prý jdou jinudy. Tak vyrážíme po známé cestě až k odbočce na žlutou, zde se setkáváme se zbytkem. Franta a Martin chybějí, prý šli za námi. Po asi čtyřiceti minutách marného dorozumívání telefonem, volání a pískání na píšťalku, se domlouváme na hospodě v Kytlicích. Již bez větších problémů přecházíme Malý Buk a směřujeme do osvěžovny v Kytlicích, kde na nás čeká do června vyvětraná Katka. Po asi dvaceti minutách doráží Franta a Martin (konečně se našli). Po hodině občerstvování a domlouvání vyrážíme ve značně zdecimovaném počtu, ale posílení o Zdeňku Myšákovou. Vz dali: Krchov, Franta a Katka. Při příjemné cestě na Studenec jsme pro ně našli vhodné pojmenování „Odpadlíci“.

Opět nejtěžší úsek Studenec – Jedlová, se mým přičiněním stal bojem o přežití. Když jsme odbočili z červené cesty přes údolí Chřibské Kamenice a železnice na žlutou značku, hledali jsme po tmě v džungli ztracenou cestu. Díky Horáčkově buzole a mým znalostem místa, jsme se nakonec ocitli, kde jsme chtěli. Dojít na vrchol bylo již otázkou času. Na vrchol přicházíme v 18:55 v počtu šesti „lidí“. V restauraci se setkáváme s dalšími „výletníky“, kteří šli variantu bez Hvozdu a Studence.

Sedmistovky v časech a jménech:

Start – hrad Tolštejn	00:01	9 lidí
Pěnkavčí vrch (792 m)	01:05	
Weberberg (710 m)	01:36	
Luž (793 m)	02:30	
Hvozd (749 m)	04:35	
Bouřný (702 m)	07:40	8 lidí - zde nás opouští Petr
Velký Buk (736 m)	08:50	7 lidí - pod klíčem končí Katka

Klíč (759 m)	10:35	5 lidí - končí Franta a Krchov
Malý Buk (712 m)	11:55	
Kytlice (oběd)	13:00 -14:00	přibývá Zdeňka
Studenec (737 m)	15:50	
Jedlová (774 m)	18:55	

Dalšími účastníky, kteří vycházeli ráno v 8:00 hod. z Varnsdorfu přes osm vrcholů mimo Hvozdu a Studence, byli Standa Feigl, Jarda Sedláček a Pavel Nauš. Na vrcholu Jedlové byli okolo 16:30. Jeden blázen zvaný Arnošt Arny Haufert vyšel ve 13:00 z Varnsdorfu a pokoušel pět vrcholů v tomto pořadí: Weberberg, Pěnkavčí vrch, Bouřný, Velký Buk a Jedlová. Na Jedlovou dorazil v 19:05.

Fyzicky a psychicky na tom byli nejlépe Dutonožka, Erich a já, nejvíce však pochod ochromil, mimo odstoupivších, ještě Myšáka.

Oproti prvnímu pokusu v roce 1999 byly lepší podmínky, méně sněhu a méně mrazu.

(Na snímku autor článku)

Jak to vidí Hemonty

Petr Štěpán
CAO Děčín

Jmenuji se Hemonty Holmes z Černého Královstva, jsem Bernský Švýcarský salašnický pes. Bydlím ve Varnsdorfu u Ericha Melznera, to je ten, co vymyslel tu ptákovinu jít sedmistovky pěšky. Oč běží? V Lužických horách je deset vrcholů, které mají nadmořskou výšku nad sedm set metrů. V loňském roce horolezci jeli již pátý ročník závodů horských kol, Lužické sedmistovky. To vymyslel Karel Hofman, no a Erich přišel na to, že půjdeme v zimě sedmistovky pěšky.

První ročník se uskutečnil v lednu 2000, účast Karel a Erich, mě nechali doma, haf.

V pátek 19. ledna 2001 v 23.40 hodin před mojí boudou nastalo nezvyklé rojení. Tranzitem KUR sport Benešov přijeli Milan Myšík, Fanda Švandrlík, Pavel Sukovátý, Děčínáci Jan Horák, Martin Chmelař, Petr Štěpán a co nevidím Katka Janurová z Teplic. Já, Erich a Karel naskakujeme do „kuřáků“ a ve 24 hodin vyskakujeme na parkovišti v sedle pod Jedlovou. Radostně všechny očuchám a vyrážíme, haf.

Tma, minus čtyři, cesta zledovatělá, mě to nevádí, mám čtyři tlapy a na nich drápkomačky. Z kopce dolů přes silnici a hurá po červený na Pěnkavčí Vrch, za hodinu stojíme na vrcholu, já nestojím, skáču okolo a všechny razítkuji čumákem, vrtím ocasem až mě musí Erich okřikovat. Nic si z toho nedělám, protože už rázujeme z kopce a zase do kopce a už stojíme u patníku a na něm značka Weberberg. Patník jsme s Erichem a Karlem v létě postavili, haf.

Jedna hodina třicet pět minut, nálada dobrá, svižný krok, další vrchol - Luž. Fouká vítr, poletuje sníh, je 2.35 hodin, fotíme se. Cesta je samý led poprášný sněhem, sem tam sebou někdo třískne. Další cíl Hvozď. Šlapeme po silnici, já běhám sem tam, musím všechno očuchat, něco prostříknout, Fanda vypráví sprostý frky, je to dálka, haf.

Konečně vrchol, jsou 4.35 hod. Sestup po zledovatělých kamenech na silnici. Ozývá se mručení, ten asfalt nemá konce. V Dolní Světlé první pauza. Lavičky autobusové zastávky jsou okamžitě obsazené, mě to nevádí, já si krásně lehám doprostřed silnice. Dostávám misku vody a pytlík piškotů, mňam.

Kopec do Horní Světlé „zabiják“, poslední stoupání máme za sebou, co je, Peťa se opozdil, mastíme dál, on nás dožene. Na rovince na něho čeká Erich a já, haf. Něco si vymýšlí o chodidle ve skutečnosti má natažené podkolení vazy.

Odbočka na Bouřný, malá pauza, rozednilo se, Milan přezouvá ponožky, Katka něco kutí za smrkem, ranní rituály. V 7.45 hodin stojíme na Bouřným, je to pátý kopec v pořadí, jsme asi v půlce cesty. Peťa končí a belhá se směr nádraží Jedlová, tak čau.

Za hodinku stojíme na Velkém Buku před námi Klíč. Pod nástupem Katka oznamuje že končí a půjde do Kylice, to ještě netuší, že zabloudí a našlape mnoho kilometrů navíc. My ostatní stoupáme na vrchol, je mlha. Z vrcholu nic nevidíme. Začíná se ozývat únava, ale vidina Kytlické hospůdky nám dodává morál. Ještě Malý Buk a potom pořad z kopce až do hospody. Na Malý Buk nás jde už jenom pět a já, haf. Krchov vymyslel při sestupu z Klíče zkratku, a tak se s Fandou ztratili. Do hospůdky jsme přicházeli každý z jiného směru, Katka od Pryske, Krchov a Fanda od Svoru a my z vrcholu. Útulno teplíčko, válím se pod stolem a je mi blaze. Na stole cinkají talíře a püllitry. Tomáš přivezl Zděnku, Myšákoví morální oporu, další etapu půjde s námi. Krchov končí, Fanda a Katka pojedou vlakem na Jedlovou a tam na nás počkají.

Poslední etapa, já - pes Monty, Zdeňka, Erich, Karel, Milan, Honza a Pavel. Z hospody vycházíme ve dvě, asfalt až na Křížový Buk, potom stoupání na Studenec. Je půl páté, stmívá se, mlčíme a šlapeme. Já už nelítám sem tam, držím se pěkně Erichovi u nohy.

Před námi poslední vrchol - vytoužená Jedlová. Je už zase tma, sotva se vlečeme. Já únavou bleju, třikrát, haf. Asi to napráskám Martě Kubišové do pořadu „Chcete mě?“.

Karel a Erich jsou našlapaný. Pod Jedlovou Karel vymýšlí zkratku na mapě značenou jako cesta, ve skutečnosti tankodrom po těžbě, a tak se dereme k vrcholu za svitu čelovek jak se dá. Konečně cesta, posledních pár desítek metrů a jsme v cíli. Vrážíme do hospody. Já - Monty Bernský Salašnický pes se usalaším pod lavičou ke kamnům a v tu ránu usínám, protože jsem na šrot a vše jsem už řekl, haf. Sedláček na nás pokřikuje, kde že se flákáme, debil, je tu také Standa Feigel a kluci z Vandřáku.

Je sedm hodin večer, ušli jsme sedmdesát šest kilometrů přes deset vrcholů za sedmnáct hodin. Jirka Šmíd podnikal v Alpách náročné prvovýstupy, které trvaly mnoho dnů, až tři tisíce pět set metrů převýšení. Tvrdil, že i v Alpách se dají uskutečnit výstupy Himalájského typu, věděl o čem mluví. Já mu dávám za pravdu, velehorský přechod se dá udělat i v Lužických Horách - Sedmistovky pěšky jsou tomu důkazem.

(Na snímku autor článku)

BUDEME LÉZT V ÚDOLÍ LABE PO VYHLÁŠENÍ NPR KAŇON LABE?

Vladislav Nehasil
Děčín

Dne 18.1.2001 se sešla vrcholová komise (zastoupená J. Švihnosem) a zástupci široké lezecké veřejnosti (zastoupené P. Laštovičkou, R. Litochlebem a V. Nehasilem) s pracovníky Národního parku České Švýcarsko (zastoupené p. Bendou a Ing. Sojkou) a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce (zastoupené p. Bauerem a Ing. Hentschelovou) nad společným tématem „vytvoření Národní přírodní rezervace – KAŇON LABE“.

Vyhlášení Národní přírodní rezervace by znamenalo změnu režimu ochrany přírody, ve svém důsledku omezení horolezectví a v některých částech Labského údolí úplný zákaz. Výjimku může udělit pouze Ministerstvo životního prostředí.

Ing. Hentschelová nás seznámila s hranicí rezervace, jedná se téměř o celý pravý břeh od Loubí až po Hřensko. Jako hlavní důvod uvedla hnízdění ohrožených druhů ptactva, zachovalý původní porost a raritu nejdelšího pískovcového kaňonu ve střední Evropě.

Horolezci vymezili úsek, kde se horolezectví provozuje velmi málo - od Děčína až po Podskalí a od Děčínské věže až po Hřensko s výjimkou cvičné stěny Toreador. Ochránáři vymezili úsek nejčastějšího hnízdění. Kupodivu došlo ke vzácné shodě. Možná bychom si neuvadili, kdybychom do vymezených oblastí nechodili lézt.

Ochránáři chtějí vyhlásit Národní přírodní rezervaci (NPR) do konce tohoto roku. V případě vyhlášení, musí ČHS písemně požádat o výjimku z režimu NPR MŽP.

V případě povolení činnosti je třeba vytvořit značenou horolezeckou stezku k jednotlivým věžím a o tyto chodníky se starat a udržovat je, aby nedocházelo ke vzniku erozí – podmínka CHKO Labské pískovce. Potom bude VK potřebovat od všech lezců pomoc. Přijdete?

V případě zamítnutí oficiálně končí téměř stoletá tradice horolezectví na pravém břehu kaňonu Labe.

BOŘEŇ po roce 2000

Stanislav Emingr
HO Bořeň

Původně jsem předpokládal, že napíši něco o nových cestách na Bořni. Jelikož se však aktéři nových cest (popř. volných přelezů) vůbec neozvali (natož, aby poslali „Protokol o prvovýstupu“), chci se alespoň zmínit o některých problémech a nešvarech (slušně řečeno), které za poslední dva roky na Bořni vznikly.

V první části bych chtěl upozornit na činnost lidí kolem Karla Bělíny. Jestliže jejich aktivity na Zlatníku lze hodnotit kladně, na Bořni je to pravý opak. Ať už je to známý „Bělinův totem“ (ořezané torzo dubu) u Ďáblovo kazatelny, které slouží „ochráncům přírody“ jako vzorová ukázka vandalizmu lezců, nebo „dojištění“ některých klasických cest, kdy jištění sousední cesty je vzdálené půl metru od předešlé např. Klistýr – Sluneční – KNAK (Karle, to si udělal opravdu „s citem“). Další hit, který je rovněž z dílny K.Bělíny a na který jsem dostal minimálně deset e-mailů, je dobírací hák umístěný ve volném bloku na vrcholu „Ďáblice“.

To je však historie stará více jak rok. No a co v minulém roce? Bylo rozděleno několik cest z nichž některé mají pěkné a logické linie. Bohužel byly vytvořeny i taková zvěrstva, jako je „cementárna“ na Přepadlém pilíři (rád bych znal autora).

Celkem se v roce 2000 sešly tři „Protokoly o prvovýstupu“. Z toho J.Chára a J.Kudrnáč - cesta Ranní stolice 4+ na Astru resp. Oddychovou skalku (druhá cesta od nich je na Dračí hřbet - viz text níže). Od dvojice Josef Nestler, R.Hamak je to pak cesta Dárek dětem 4+ na Školku. Pro koho je tato cesta určena jasně napovídá její název. A aby byl výčet kompletní, došlo také jedno písemné ohlášení o volném přelezu (P.Resch – Expediční za 7- !!!?).

Přesto jsem se dozvěděl z internetových stránek HO CAO Děčín, že zde jen v říjnu 2000 bylo uskutečněno minimálně 8 nových cest. Pravděpodobně jde o cesty na skalní úvar „ASTRA“ (v některých starších mapkách též ODDYCHOVÁ SKÁLA). Většina cest na tuto skálu byla lezena již dříve, přesto je zde několik nových linií, které by prvovýstupy mohly být. Bohužel se k nim nikdo nepřihlásil, takže nebudou ani v připravovaném dotisku lezeckého průvodce pro SZ Čechy, a to je škoda.

Další aktivity byly kolem útvaru nazvaného „DRAČÍ HŘBET“ (pod Jižní stěnou). Tato skála nebyla zařazena do lezeckého průvodce záměrně. Protože se jedná o málo významný lezecký terén, bylo „ústně“ dohodnuto s „ochránáři“, že se zde nebude lézt. A oni se nebudou o něm zmiňovat v oficiálním zápisu povolených (resp. zakázaných) skalních útvarů na Bořni. To proto, aby JIH zůstal celý bez zákazu. Z toho vyplývá, že cesty které zde byly v minulosti vytvořeny zůstanou v evidenci „vrcholové komise“ a pokud dojde k dohodě s „ochránci přírody“ a na Dračí hřbet bude lezení povoleno, dojde též k revizi těchto cest.

Poslední věc o které se chci zmínit je zajištění, resp. volné přelezení Expediční cesty na SEVERU. Chtěl bych vyzvat všechny, kdo tuto cestu volně přelezli, ať mi pošlou e-mail a uvedou v něm kdy tuto cestu lezli a hlavně jaké je jejich navrhovaná obtížnost.

Tuto výzvu bych dále rozšířil i o další informace o volných přelezech cest v Severním a Západním prostoru Bořně. Vůbec

žádné informace (tj. kde vůbec cesty vedou apod.) nemáme o cestách McBeth a Kárčiho na Severu.

A několik vět na závěr. Chystáme (HO Bořeň) nové stránky týkající se našeho oddílu, lezení na Bořni a v jeho okolí. Aby tyto stránky mohly být skutečně aktuální, znovu vyzývám všechny, kdo si myslí, že lezli novou cestu, či volný přelet na Bořni (ale např. i na Zlatníku), ať mi pošlou (e-mailem) vyplněný protokol (Jirka „Houba“ Chára vám jistě poradí, popř. zprostředkuje jeho zaslání) nebo ať mi alespoň zavolá.

Všechny čtenáře a příznivce **CAO News** zdraví
Standa EMINGR

Kontakt: telefon do zaměstnání: 035 – 6164042
domů: 035 – 6126334

E-mail: emingrst@chemopetrol.cz nebo emingr@usa.net

Příště: *Bořeň a jeho okolí – Salesiova výšina u Oseka*

Čtenáři CAO News,

v následujících řádcích vám přinášíme nezkrácený text „**Petice za dojištění cest v pískovcových skalách**“, tak, jak je volně ke stažení na internetu. V závěru textu jsou kontaktní adresy autorů petice. Své stanovisko k petici můžete vyjádřit jejich prostřednictvím, ale také můžete poslat své názory nebo připomínky do redakce CAO News. My budeme vývoj kolem této kauzy sledovat a o jejím vývoji vás budeme samozřejmě informovat.

Už teď je však jedna věc jistá – je dobře, že se tato petice objevila. Otázka dojišťování cest visela již dlouhou dobu „ve vzduchu“ a nebylo snad hospody, kde by se o tomto problému mezi lezci dlouze nediskutovalo...

Petice

za dojištění cest v pískovcových skalách

Vážení přátelé horolezci (dále jen lezci),

Rozhodli jsme se, že vyvoláme všeobecnou diskusi týkající se zajištění cest v pískovcových skalách. Předpokládáme, že jste již byli seznámeni s tím, že v letošním roce by měly být v jednotlivých lezeckých oblastech zahájeny práce na výměnách stávajících, již nevyhovujících kruhů za nové. V této souvislosti, pokud nás bude více, bychom chtěli působit na vedení horolezeckého svazu a tím i na vrcholové komise, aby posoudily jednotlivé cesty a jejich zajištění.

Všichni jistě chceme prožít pěkné chvíle ve skalách a mít radost ze svých lezeckých výkonů. Nikdo z nás nechce jezdit na invalidním vozíku, nebo se stát mrtvým hrdinou. Bohužel však stále dochází ke zbytečným úrazům na skalách, způsobeným nedostatečnou možností jištění. Jedná se převážně o lehké cesty, kde dle názoru autorů: „je to chodák a jištění není potřeba“. Jenomže tito lidé – převážně vynikající lezci, si neuvědomují, že například cesta klasifikovaná za V sice může pro ně být lehká, avšak pro začínajícího, nebo svátečního lezce je vrcholem jeho výkonu. Pak dochází ke zbytečným úrazům, kterým by se dalo zabránit osazením jištění, ať již kruhů, nebo pouze pomocných borháků.

Naštěstí jsou již pryč časy, kdy bylo jedno, kolik je ve stěně osazeno kruhů, protože se lezlo na konopném laně, které bylo vhodné pouze ke slaňování, nikoli však k zachycení pádu. Heslo tehdejších lezců „Do lana se nepadá“ je již dávno překonáno stejně, jako heslo „Když na to nemáš, tak to nelez“. Jak mohu zjistit, že cestu převezu dokud ji nezkusím vylézt. Navíc všichni známe mnoho případů, kdy ve starém průvodci je cesta označena stupněm VI a v novém VIIb, což znamená, že byla značně podhodnocena.

Dále ve většině průvodců nejsou popisovány jistící body s výjimkou kruhů, přičemž většina zahraničních průvodců kladé hlavní důraz na jejich podrobný popis (např. jednotlivá topa – nákresy, kde jsou všechny

možnosti jištění cesty popsány) – v této věci je třeba začít působit na autory a vydavatele průvodců.

Většinu všech cest v jednotlivých oblastech dělala vždy malá skupina (elita) lezců z dané oblasti a to tak, aby jeden překonal druhého tím, že bude větší borec a cestu co nejméně zajistí.

Myslíme si, že doba, kdy se cesta považovala za hodnotnější čím méně byla zajištěna minula a současné zajištění nových těžkých cest tomu nasvědčuje.

V žádném případě nechceme měnit pískovcová lezecká pravidla, ale chceme, aby nebyla používána proti nám samotným.

Dále chceme zdůraznit, že veškeré dojišťování bude v kompetenci jednotlivých vrcholových komisí, aby nezavládla ve skalách anarchie a každý si dojišťoval co ho napadne.

Nyní k tomu, co chceme:

1. Dojištění vyloženě nebezpečných cest, to je takových, kde již v minulosti došlo k vážným úrazům, nebo smrtelnému pádu lezce, nebo kde toto nebezpečí hrozí.

2. Dojištění cest, kde postupové jištění pomocí smyček (hroty, hodiny, spáry atd.) již nelze použít tak jako v minulosti, či hrozí jejich vytržení, nebo zničení, nebo jiným způsobem nezaručují bezpečnost lezce.

Co si od toho slibujeme:

1. Pokud by se toto podařilo, nebyli by méně výkonní lezci ohrožováni špatným jištěním na cestách do VIIIb-c (staré klasifikace). Nové cesty pro výkonné lezce začínající tímto stupněm a výše, jsou vesměs zajištěny kvalitně a kruhy jsou osazovány na místa, kde jsou potřeba, někdy i v menších vzdálenostech, než povolují pískovcová pravidla a je to dle našeho názoru v pořádku. Tyto cesty se lezou a na rozdíl od většiny starých nezajištěných cest i polezou.

Nejdále asi došli v „Labáku“, kde nové cesty jsou zajištěny velmi kvalitně a špičkoví lezci sami navrhnou (např. Jindra Hudeček), aby se do jejich cesty přidalo jištění. Uvědomují si totiž, že cesty nedělají pro sebe, ale pro druhé. Také nechtějí žít s pocitem, že se na jejich cestě zabil člověk jenom proto, že byli velcí borci a neosadili na ní žádný kruh.

2. Větší výběr cest ve skalních oblastech. Polezou se cesty, které se kvůli špatnému jištění nelezly, anebo se lezly velmi zřídka. Skončí „hoblování“ známých cest a lezci nebudou muset před každým výstupem trpělivě zkoumat, od koho cesta je a v jaké náladě ji dělal.

Tímto se odlehčí velmi často lezeným (zajištěným) cestám, které jsou naší činností dost poškozeny. Mohlo by se stát, že na těchto cestách nebude lezení za nějaký rok možné, protože nám je ochrání zavřou.

Z vlastních zkušeností můžeme říci, že i mnoho velmi dobrých lezců vyhledává lépe zajištěné lezecké oblasti v zahraničí a vyhýbá se našim pískovcovým skalám.

Na závěr, pokud souhlasíte s našimi názory, připojte prosím svůj podpis na přiložený arch. V případě, že zjistíme, že tento názor mezi lezci převládá a že tedy skutečně není vše v pořádku, jak nás ujišťují staří lezci, budeme se snažit jej všemi silami prosadit a uskutečnit.

Dále nám můžete napsat Vaše postřehy nebo názory na tuto petici a problematiku jištění v pískovcových skalách, nebo navštívit naše stránky na internetu.

Pouze s Vaší pomocí můžeme prosazovat oprávněnost našich požadavků na zvýšení bezpečnosti ve skalách.

KONTAKTY: svoje reakce směřujte na e-mail: horopetice@volny.cz

Kontaktní adresa:

Jiří Kutnar	0603/486680
Jaroslav Sklenář	0603/413593
Petr Jířik	0603/463834
Jan Růžička	0603/422595
Jan Hanuš	0601/201133

Arcos

Nad vinným potokem 2
Praha 10
101 00

e-mail: horopetice@volny.cz

Divadelní hra
Pohádka Mládí
Jan Červenáček Šlechta

A jsme na konci našeho příběhu. Durandon se spokojeně vrací se skalpem z hor Jižní Ameriky a hned na letišti jej čeká milé překvapení – čeká tu na něj dívka, ale Marina to není! Holt cesty osudu jsou nevyzpytatelné. Nechme se pozvat spolu s našimi hrdiny na poslední mejdan ve staré klubovně a společně s Durandonem si zapějme:

„Já zvedám kopí / k cestě vítězné, / co obzor topí / v hudbě líbezném. / Kdo mockrát tápal / necht' se nezdrží, / moudrý kdo zápal / dlouho udrží. / Nebýt tisíc dnů / s koněm chatrným, / byl bych teď svých snů / stínem zklamaným“....

Příjemnou zábavu!

11. OBRAZ (SETKÁNÍ NA LETIŠTI A MEJDAN - Filius, Durandon, Haténa, Lampardon, Grizela, Sofia)

Durandona na letišti čeká milé překvapení narozdíl od Filia na mejdanu.

SETKÁNÍ NA LETIŠTI

Durandon: Ty na mě tu čekáš,
Grizelo milá.
Jak přilet můj znáš
jak ses ho dověděla?

Grizela: Filius jediný řekl mi ho,
asi jsem neměla přijet, /pauzička/
mejdan je dnes u něho zase pauza/
to jsem měla vyřídit...

Durandon: Už dávno říci jsem chtěl
Grizelo milá,
že tak skromnou dívku jsem neviděl
a dumal, kde bere se ta síla,
aby si člověk takovou duši udržel...

Grizela: Asi bych se styděla
kdybych taková byla docela,
vim, že živé tvory ráda mám,
snad podle toho vždy se i zachovám...

Durandon: Vždyť za co by jsi se styděla,
živý tvor víc je než nová fasáda.
A v tom možná lidé se i hledají,
že na techniku tolik nedají.

Vždyť kolem nás techniky je tolik,
že nemít dobrodružství a hory,
těžko převtělovali bychom se do pokory,
která nás učí milovat lidi. /libají se/

MEJDAN

Přichází Durandon s Grizelou, Lampardon zrovna vypráví příběh.

Lampardonův příběh: Strýc co z války nadál jmění
byl pouhopouhý strohmann
k restituci tedy není,
založil ho hrabě Bohmann.

Hrabě Bohmann,
ten je z rodu Bohmannů,
všichni příbuzní už měli
k restituci poradu.

Ten mě ale nezajímá,
z toho já nic nemám,
když se člověk kolem dívá
bere mu to elán.

Z toho plyne poučení,
než-li začneš podnikat,
podívej se zdali jiný
neučinil v tebe vklad.

Haténa: Vítáme tě Durandonku,
vidím, že jsi dobře dopad, /jízlivě/
i my máme svou novinku,
klubovnu jim nešlo prodat.
Hlasovali jsme pro návrh ten,
který zatížen
byl věcným břemenem.

Durandon: Děkuji za uvítání
i za tak dobrou zprávu,
hlavně ale co marodí,
zda unesli tu slávu?

Filius: Každý, kdo chce nyní spatřit
Messnerovu nohu,
musí za to tvrdě platit
a lísat se k tomu.

Sofia: I já děkuji za optání
dopadlo to skvěle,
dokonce i při koupání
konečky mám celé.

Na oplátku informaci
zajímavou pustím
Burasan zde vypůjčil si
na expediční kostým.

Problém ale netkví zcela
mimo naši skupinku,
investoval do Amwaye,
nechce splácet jistinku.

Haténa: Burasan však potřebuje
byli bysme něžní,
...mu s Marinou rozštelujem
pouto sexpeněžní....

/Filius se odebírá s Haténou do ústraní/

Haténa: Netuž už po mně, Filie,
taková já jsem bestie,
nech mě odejít tajemnou,
své lásce posviť lucernou.
Láska, to je jen tak být,
nelpět a ani nesloužit,
nelam si hlavu, Filie,
vim starý brachu, jak ti je.
Svět ale dneškem nekončí,
zítra to zkusíš, kurva, zas,
ta pravá ta se neloučí,
když lásky zlámeš její vaz.

/závěr do sonetu:/

Netuž už po mně, Filie,
taková já jsem bestie,
takovou nech jen ať si jde....

12. OBRAZ (SKÁLY - Všichni)

I. VÝSTUP (dialog Marina - Burusan)

Marina: Mám ráda moc, a tu Ty máš,
když něco levně odprodáš,
a Tvůj neustálý chtíč
je pro mě k hraní míč.

Burusan: Rád touhu svou
Ti levně odprodám
a pro mne hrou
jest součet všech Tvých bran.

II. VÝSTUP (dialog Haténa - Lampardon)

Haténa: Tvůj dobrotivý vzhled
jinou by trápil na pohled
pro mne však srdce znamená
více než být smyslů zbavená.

Lampardon: Nejsem tak dobrý co vypadám
a vůbec mrzí mě můj vzhled
s Tebou však cítím v kostech flám,
jenž změnit mohl by můj svět.

III. VÝSTUP (dialog Sofía - Filius)

Sofía: Víím, že snesitelná jsem jen zřídka,
když nemám projekt, co dál se bude dít...
však vůči druhým byla by tu výtka,
že nelze ze dne na den bez představy žít.

Filius: Když představy se shrnou
a vhodně rozdělí
pak dva se jenom hrnou
do díla v pondělí.

IV. VÝSTUP (Durandonův příjezd)

Durandon: Jak rád jsem mezi Vámi,
z té poučné ciziny,
srdce tam v té dáli,
překrásné má vidiny.

Je to jako lék,
odjet do dáli,
vše čeho nevážil sis
líp se obarví,
jen nevěděls jak žil sis.

V. VÝSTUP (dialog Grizela - Durandon, svatební poéma)

Durandon: Když s jarem příroda se probouzí,
je krásné posvětit ten cit,
co v nás nekonečně vášně popouzí
jak umí to v přírodě měsíční svit.

Grizela: Když s létem ovoce je na stromech,
je krásné posvětit ten cit,
kdy chceme dokonat co bylo jen v snech
a ovoce sklídit a využít.

Durandon: I tehdy na podzim a po činech,
je krásné posvětit ten cit,
jít světem spolu a na lidech,
aby šli spolu chtít.

Grizela: A zima sněžná a každý sám
krásně posvěti ten cit,
když v samotě spatří chrám,
v němž roste touha
zas na jaře u sebe být.

VI. VÝSTUP (závěr)

Všichni: Říkají nám: mládí vpřed
a všechno spravují si sami
a zemský ráj to na pohled
my máme svoje horský plány.

Říkají nám: co blbnete ?
do peněz oběhu nás nevpustí
a co se tady pletete ?
tak jdeme do hor
a to jsou prý zas hlouposti.

Říkají nám: nebezpečný sport
a zatím za volanty zuří válka
a válka vede se i s přírodou
a dolinou až k hoře je to pěkná dálka.

VII. VÝSTUP (pokračování závěru)

Durandon: A zatím v horách s přírodou
to vůbec není žádný boj
jen hledáš v sobě klid a mír
aby sis vyplnil svůj malý cíl.

Lampardon: Když potom scházíš dolinou
má všechno smysl najednou
po cestě domů dobře víš
jak s novými nápady naložíš.

Filius: Dole pak rána do hlavy,
nepřátelství a úklady,
ke všemu pak boj o zdroje,
nedojdeš nikdy pokoje.

VIII. VÝSTUP (Durandonův refrén)

Durandon: Já zvedám kopí
k cestě vítězné,
co obzor topí
v hudbě líbezné.

Kdo mockrát tápal
necht' se nezdrží,
moudrý kdo zápal
dlouho udrží.

Nebýt tisíc dnů
s koněm chatrným,
byl bych teď svých snů
stínem zklamaným.

IX. VÝSTUP (úplný závěr)

Durandon: Až přijdou za Tebou a zlatem zašustí,
až přijdou za Tebou a budou zlí,
Bůh jim odpustí,
o Tebe půjde však víc.

Všichni: Až zlatá svatojánská muška
stříbrně nám zabzučí,
víme, že je stejná mrška
jak vztekly slon, když zakřičí.

X. VÝSTUP (epilog)

Byl pozdní duben, první máj,
do ranní mlhy choulil se kraj,
zas člověk probudil se,
zas rovně stál,
a nikdo mu neřikal,
co dělat má dál.

(Konec...)

ŠUŠKÁ SE...

- Za nezvykle dlouhou odmlkou Jindřišky Řehákové je **LÁSKA** ...

STRÍPKY

Škuner

BÍLINA – ZLATNÍK
20. LEDNA 2001

Za běžných podmínek hračka, v zimě a ve sněhu docela boj. Tak hodnotili svůj výstup pravou údolní cestou na věž Škuner Karel Bělina a Jiří Chára. Zatímco v Děčíně a v Ústí bylo celkem sucho, od Teplic na západ bylo bílo, sněžilo a byla vlezlá zima. Celý Zlatník byl pod sněhem a stejně tak i nejhezčí tamní věž Škuner (na snímku).

Na vrcholu byli letos první – ovšem krabice zavřená jen zpola, kniha narvaná nad pravítkem s tužkou, takže nešlo obsah téměř vydolovat (poslední byl na vrcholu, podle zápisu z vrcholové knihy, Standa Emingr s druhem).

Další výstupy na Zlatníku uskutečnili na Střední pilíř v oblasti Velká síň. Tady knihu nenašli vůbec.

Sněžit nepřestávalo, a tak se přesunuli k Hradišti u Habří na Rač. Zde počátkem listopadu loňského roku udělali novou cestu bratří Nehasilové s I. Gregorem přes tři kruhy. A je to opravdu pěkná cesta! Než se setmělo, stihli zde ještě vylézt tři cesty.

Slevy pro členy ČHS na tatranských chatách.

Téryho chata

- sleva 30% z ceny ubytování
- kontakt - Miroslav Jílek, P.O. Box 6, 06201 Starý Smokovec, tel. 00421 92 64900

Zelené pleso (Brncála)

- sleva 50% z ceny ubytování
- kontakt - Juraj Gantner, 059 60 Tatranská Lomnica, tel. 00421 969 967420

Rysy

- sleva 35% z ceny ubytování
- kontakt - Viktor Beránek, č.p. 62, 062 01 Nový Smokovec, tel. 00421 969 422314

Chata Popradské pleso

- Vzhledem k tomu, že byla zničena chata Pod Rysmi, nabízí nový nájemce chaty pan Jaroslav Gábor pro členy ČHS slevy na ubytování a po dohodě i na stravování (polopenze, snídaně, večeře, případně jinak). Chata nabízí mimo to i další rozšířené služby - např. sauna, stolní tenis, Slovenská izba apod. Cena 1 lůžka pro člena ČHS **130,- až 170,- Sk/den**.
- Kontakt - Chata Popradské pleso, Mikrosipo, P.O.Box 43, 059 85 Štrbské Pleso, tel./fax 00421 969 4492177, 00421 969 4492765

Pozdrav od Michala Švajgla

JESENÍKY
LEDEN 2001

Pěkný pozdrav z lázní přišel od Michala Švajgla. Michal podnikl několik aklimatizačních výstupů na okolní kopce, sestoupil i do Jeskyně na Pomezí, jen s lezením si musel počkat až do návratu domů. O minulém víkendu byl již k vidění v plné zbroji na Vrabinci společně s Karlem Bělinou a Milanem Borkovcem.

(Na pohledu je kamenná rozhledna na vrcholu Pradědu z let 1912–1959.)

VRABINEC

DĚČÍN - TĚCHLOVICE
30.1.2001

Lezecká oblast Vrabinec je tvořena v podstatě šesti samostatnými útvary: Hlavní věží, Střední věží, Střední jehlou, Malou věží, Pevností a Hláskou. Zvýšená aktivita lezců na Vrabinci je podmíněna zčásti vydáním nového průvodce v loňském roce a zčásti množstvím nových cest, které se v tomto průvodci objevily. Dosud byla pro všechny vrcholy jediná společná kniha, umístěná na Hlavní věži. Nyní byly dodány vrcholové knihy na všechny vrcholy. O tento zásluhový čin se Ivím podílem přičinil Karel Bělina.

-jch-

Nové vrcholové knihy

LEDEN 2001

Nové vrcholové knihy byly dodány na několik dalších věží a masivů. O Vrabinci jsme vás již informovali. Dále to jsou:

- Studený masiv u Mašovic (zde kniha nikdy nebyla)
- Papež, Bránička a Sluneční věž - vše Ostrov (ve dvou případech kniha zničená, v jednom případě chyběla)
- Oddychová skalka a Malé varhany (Bořeň) – zde knihy nebyly.
- Masivy Molo a Maják (Zlatník) – zde knihy nebyly.

-jch-

Tatry: Horský nosič v lavině

PRAHA
27.LEDNA 2001

K rušné chvíli prožíval ve čtvrtek odpoledne mladý nosič ze Zbojníckej chaty. Právě směřoval nahoru s nákladem, když se nad Dlhým plesom ve Velkej Studenej doline převalila lavina. Přeletěla přes chodník a nosiče i s obrovskou krosnou strhla sebou. Možná si v té chvíli mimoděk vzpomněl i na svého kolegu z vedlejší Téryho chaty, který v lavině před rokem zahynul.

"Naštěstí množství spadlého sněhu nebylo velké, podařilo se mu poměrně rychle vyhrabat. Horší to bylo s krosnou. Ta i s nákladem zůstala trčet v lavině a až do večera jsme na svahu sbírali zásoby," popsal podvečerní náročné chvíle chatařů Ludovít Záhor. Přestože záchranáři z Tatranskej horskej služby nemuseli nosiče zachraňovat, přeci jen se v pátek dopoledne vydali lavinu přeměřit. "Podle informací, které máme, nebyla

velká. Spadla ze svahu, na který byl nafoukaný sníh," řekl službukonající záchranář Ján Kostka. I když, podle jeho slov, jsou chodníky na otevřené vysokohorské chaty bezpečné, pozor by si měli dávat zejména horolezci. Obleva způsobila, že ve žlabech pod tatranskými štíty platí **lavínový stupeň číslo dva**.

(Podle slovenského Deníku Pravda)

Vysoké Tatry

JAN HORÁČEK HORÁK
CAO DĚČÍN

Už jsem zase potřeboval někam vypadnout. Tak do Tater. Původní plán byla jen VHT. Se změnou původního partnera (partnerky) se změnil i plán - lezení. A to hned Zamkovského cesta na Baštu.

V úterý 26. prosince okolo poledne, stojíme s Liborem Hrozou pod nástupem a nadáváme, jak hustě sněží. Stěnou padají sice prachové, ale dost velké laviny, takže je nebezpečí, že strhnou prvolezce (i druholezce, ale tomu to může být jedno). Proto na to po jedné dýlce kašlem.

Druhý den (po noci bdění na diskotéce) jdeme do Mlýnický doliny na ledopád Skok. Led nebyl moc nateklý (místy okolo 5 cm silný a pod ním půl metru díra zaplněná tekoucí vodou), ale i tak to bylo na mě začátečníka akorát.

Ve čtvrtek Libor odjel a já se domluvil na pátek na lezení s Brňákama. To jsme lezli na Ostrvu. Lezl jsem to za nima sólo, tak to asi nebylo ani nijak těžký.

Počasí bylo pořád hnusný, proto jsem se rozhodl jet domů. Ještě jsem počkal na Silvestra, kterého jsem strávil na Skalnatém plese a 1.1.2001 jsem vyrazil.

Správci skalních oblastí

LABSKÉ PÍSKOVCE
LEDEN 2001

Ostrov	-	Jan Hoblák
Tisá	-	Jiří Malík
Rájec	-	Jiří Malík
Hřensko	-	Milan Krauskopf
Pravý břeh Labe	-	Jindřich Švihnos
Levý břeh Labe	-	Zbyněk Homola
Bělá	-	Jindřich Švihnos

-vn-

Nedělní chvílka poezie

PETR ZIPPICH ŠTĚPÁN

Kdyby jste se ptali,
proč má Myšák svaly,
on teď cvičí denně
na lezecké stěně

Jiří Kudrna Kudrnáč otcem

ÚSTÍ NAD LABEM
27. LEDNA 2001

V sobotu 27. ledna 2001
v 7.40 hodin se
v ústecké nemocnici
narodil Radce a Jiřímu
Kudrnáčovým syn
Michael. Vážil 3,98
kilogramů a měřil 51 cm.
Celý porod bedlivě
sledoval šťastný otec.

C Gratulujeme!!!

-jch-

Tatry: nehoda

KOŠICE
3. ÚNORA 2001

Neštěstím skončila výprava českých horolezců, kteří se ve čtvrtek 1. února vydali na přechod hřebene Západních Tater. Jak v sobotu ČTK informoval Rudolf Žuffa z Tatranské horské služby na Zverovce, 26letý Šárce S. z Nového Města nad Metují se stala tato túra osudnou, když v pátek odpoledne v oblasti Baníkovského sedla uklouzla a následný pád z několikametrové výšky nepřežila.

Záchranářům se mrtvé tělo české turistky podařilo za pomoci vrtulníku dopravit z hor až v průběhu sobotního dopoledne.

Jak Žuffa dále uvedl, neštěstí se stalo v oblasti prvních řetězů směrem od Baníkovského sedla ke Třem kopám v poměrně náročném terénu Západních Tater, známějších jako Roháče.

Ačkoli záchranáři k akci vyrazili už v pátek vpoledne, pátrání po české horolezkyni museli přerušit kvůli špatným povětrnostním podmínkám ve dvě hodiny v noci.

Podle informací Tatranské horské služby také nyní v Tatrách sněží, přičemž v posledních hodinách napadlo 40 centimetrů nového sypkého sněhu, což znamená zvýšené lavínové nebezpečí.

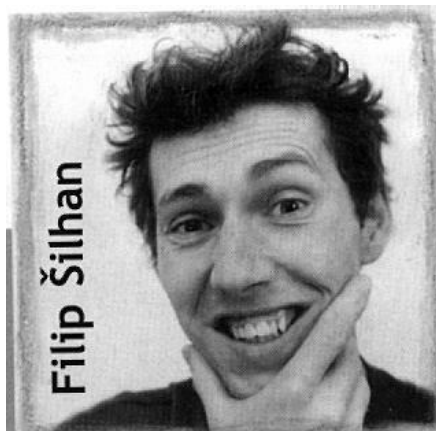
(zpravodaj ČTK)

Kde se dočtete o připravovaných akcích CAO Děčín?

Kromě kalendáře akcí na příslušný rok, který je k dispozici na schůzích CAO Děčín, se o připravovaných akcích můžete dozvědět v rubrice Čeká nás (zhruba na jeden až dva měsíce dopředu), na našich webových stránkách <http://mujweb.cz/www/caodc> a také na **INFO kanálu** kabelové televize.

Rozloučení s Filipem Šilhanem

PŘEVZATO Z HOROLEZECKÝCH NOVIN...

V sobotu 13.ledna tragicky zahynul v Ötztalských Alpách jeden z nejznámějších českých horolezců Filip Šilhan. Ve čtvrtek 25. ledna se v 18:00 v Planetáriu Praha uskutečnil vzpomínkový večer.

Je již hodně pozdě, přesto musím spustit počítač a natukat tuto smutnou zprávu. Náš lezecký kamarád Filip Šilhan - Filipo (31) se v sobotu zřítíl při návratu ze skialpinistické túry v Tyrolských Alpách do ledovcové trhliny a zahynul.

Jirka Sika, 15.01.2001 22:55:26, www.lezec.cz

Jeden z nejznámějších českých horolezců Filip Šilhan zahynul, dočetl jsem se dnes na webu. Při sjezdu na lyžích na rakouském ledovci spadl do trhliny...

... Filip mě neznal, ale já sledoval jeho novinářskou tvorbu od samých počátků. Je to určitě už více než pět let, kdy jsem četl jeho první článek v horolezeckém časopise Montana. Byl o tom, jak přežít dlouhodobý lezecký výlet po Americe s tisícovkou dolarů...

Standa Holec, www.idnes.cz, 16.01.2001 19:41

Zprávu o této tragické události přinesla včera (16.1.) do Havířova na stěnu Míša Drlíková. Všechny nás to zasáhlo, budou nám chybět jeho vyjímecné články v Montaně, reportáže o výstupech, jeho práce pro lezení v médiích i jeho osobnost. Krutá daň za prožitá dobrodružství potkala tohoto mladého Ahasvera cest na skalách i po zemi. Od roku 1994 s námi úspěšně závodil, asi od roku 1997 přesídlil ze sportovního lezení do hor a znovu se zařadil mezi špičku. Cítíme se zasaženi.

Rosťa Tomanec a lezci Třinecka a Havířovska, 17.01.2001, 11:49:34, www.lezec.cz

Ötztalské Alpy, sobota 13. ledna. Sněhovou plání pod Wildspitze sjíždí tři lyžaři. Je krásný slunečný den, sníh tak akorát, pohoda....

... Kdysi dávno, snad před deseti lety, došel do redakce dopis: "Vážená redakce! Je mně jednadvacet let, zajímám se o lezení a chtěl bych se stát redaktorem vašeho časopisu..." (redakce www.climbweb.cz, 17.01.2001)

Filip Šilhan, Montana 5/99:

Krajíc karakoramské žuly

... Poslouchal jsem, jak kolem burácí jedna kamenná lavina za druhou a mohl se jenom dohadovat kde to práskne o stěnu. Přesvědčoval jsem sám sebe, že všude kolem je dost místa, tak proč zrovna na nás. Po dvou obzvlášť silných kanonádách jsem začal mumlat nahlas: "do hajzlu, nechte toho, v žďyť se tady člověk začne ještě nakonec bát!" Usnul jsem a zdál se mi sen, který se více než intimně prolínal s realitou. Jedna z těch kamenných smrštů nás smetla dolů. Tedy kluky, já jsem nějakým záhadným způsobem zůstal viset za ruce. Najednou jsem periferním viděním zahlédl po levé ruce člověka mávajícího na mě, abych dolezl k němu. Skousnul jsem se a dolezl do jakéhosi podivného domu. Měl zvláštní vnitřní schodiště, po kterém jsem sešel do nočního města a začal

pátrat. Jenže jsem nikoho nemohl najít. Vlastně jsem celou noc hledal kluky, takže ráno jsem se probudil jako bych celých osm hodin házel lopatou ....

Filip Šilhan, Montana 3/00:

Dlouhá modlitba v katedrále z žuly

... Zapakovali jsme všechen matroš a nařídili budíka na půl čtvrtou. V tuhle hodinu nevstávají ani pekaři, ani ženské do kravína. Motali jsme se ve tmě jako opilí motýli v horké letní noci a snažili se zlomit tu neostrou hranici mezi sněním a realitou. Po prvních pár metrech s pinglem na zádech bylo po ospalosti. Zamířili jsme přes ledovec směrem k východní stěně Paine. Daleko na východě vstalo slunce a obléklo věže do jasně oranžového hedvábí ....

Filip Šilhan, HrN 9.listopadu 2000:

Druhé opakování cesty "African Light" (8/8+)

Ahoj Horolezecké noviny, tak jsme se zase vrátili. Co je ovšem zásadnější informace, v Africe jsme udělali druhé opakování cesty African Light, obtížnosti 24 A0 (8/8+). Spolu s Dejvisem Šťastných jsme byli vůbec druhá parta lezců, která v oblasti severního Mozambiku operovala ....

**Filipe, budeš nám chybět.
Jana, Horolezecké noviny**

Vrcholová komise

VLADISLAV NEHASIL
DĚČÍN

Jednání vrcholové komise je stanoveno na středu 28.2.2001 v 18.00 hodin na střelnici pod Kvádrberkem.

Program jednání:

- 1) volba nového předsedy
- 2) schválení nových cest
- 3) národní přírodní rezervace "Kaňon Labe"
- 4) www stránky vrcholové komise, další možnosti
- 5) dojištění stávajících cest
- 6) různé

S pozdravem Vláďa

Znáte je?

Barbarine

Tato krásná štíhlá věž se nachází v sousedním Německu v oblasti Pfaffenstein. Bohužel od roku 1975 je zde přísný zákaz lezení, kvůli celkovému narušení statiky věže a rozpadu dvou vrcholových hlav. Věž Barbarine byla mnohokrát opravována. Největší opravy jsou datované v letech 1946, 1964, 1979 a naposledy v roce 1980. Na sousedícím masívu je umístěna informační tabule s několika snímky a krátkou historií lezení na tuto dominantu Pfaffensteinu. Na Barbarinu vedla Stará cesta VI a Údolní cesta VIIIc.

Ze porušení zákazu lezení hrozí případným narušitelům jejího klidu vysoké pokuty...

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

Horolezecký klub Varnsdorf pořádá dne 24. února 2001 ve Sportovní hale ve Varnsdorfu

Olympijský šplh na laně

Olympijský šplh – šplh na laně bez přirazu, start ze sedu roznožného na podlaže. Po odstartování budou pod závodníka umístěny molitanové matrace. Závod končí dohmatem na cílovou metu ve výšce 8 (4,5) m. Start je prováděn na akustický povel. Měření času se provádí elektronicky s přesností na 1/100 sec. Přesná pravidla budou vyvěšena na místě závodu.

Prezentace na místě závodu od 7:30 hod. a dále v průběhu závodu do 10:00 Začátek závodu v 8:00 hod. Předpokládaný konec závodu a vyhlášení výsledků v cca 11:30 hod.

Startovné činí 30,- Kč. Náklady na cestovné a stravu si každý platí sám. Stravování není zajištěno. Možnost občerstvení v areálu sportovní haly. V případě zájmu můžeme zajistit ubytování. Informace na tel.: 0606/277274.

První tři závodníci v každé kategorii obdrží diplom a věcnou cenu. Ostatní účastníci závodu obdrží pamětní list.

Písemné přihlášky je možno zaslat na adresu **Arnošt Haufert, Východní 2580, 407 47 Varnsdorf, případně e-mail: haufert@iol.cz.** Na přihlášce uvádějte následující údaje: jméno, příjmení, adresa, rodné číslo, klubová příslušnost, nejlepší dosažený čas, nebo info: šplhám poprvé.

HOROLEZECKÝ KLUB VARNSDORF pořádá autobusový zájezd na ostrov

SARDINIE

Odjezd v pátek 11.5.2001 v 21:00 z náměstí ve Varnsdorfu, případné zastávky na trase směr Praha jsou po dohodě možné. Příjezd v neděli 27.5. kolem 17:00, bohužel téhož roku.

Cena činí 5500 Kč a zahrnuje dopravu spolehlivým autobusem a trajektem, 400 Kč je příplatek za kolo. Všechny děti do 12 let mají slevu 1000 Kč, členové HK Varnsdorf mají slevu 300 Kč.

Ideální zájezd pro milovníky jarního prostředí s letním počasím a azurovým mořem. Sardinie je ostrov kde se nudit určitě nebudete i když překrásná pobřeží k lenošení přímo vybízejí. Na ostrově je mnoho kvalitních horolezeckých oblastí, prашných i asfaltových cest pro vyznavače cyklistiky a kilometry značených turistických cest (průvodce k zapůjčení máme). Sardinie je poseta mnoha megalitickými stavbami, Projedeme východní i západní pobřeží a zastavíme se také v největším městě ostrova – Cagliari.

Ubytování zajištěno není, spaní je plánováno ve vlastních stanech, asi ve třech oblastech ostrova. Pojištění v ceně zahrnuto není.

Zálohy ve výši 2000 Kč přijímáme nejpozději do konce března 1999 a doplatky pak do 31. dubna 2001.

Pro bližší informace pište nebo volejte:

Karel Hofman telefon: 0413 370987
Husova 2629, 407 47 Varnsdorf mobil: 0606 277274

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- 24.2. Plavecký maratón – plavecký stadion Staré město. Druhý ročník plaveckého závodu - pořádá CAO Děčín.
- 2.-11.3. Jižní Francie – zájezd do oblasti Baude 4 Ouro. HUDY sport.
- 10.3. Běžecský závod na Sněžku, start v 10.00 hod. Místo: Karpaczsky Obří Důl. (Pasy s sebou.) Pořádá ALPIN IV Praha. (Započítává se do AP 2001) Info Chára
- 25.3. Cyklistická časovka na 100 km. Jarní část. Info Uher, Chára
- 27.3. Cyklistická časovka do vrchu. Jarní část. Info Uher, Chára
- 13.-16.4. Hrubá skála. Zájezd do lezecké oblasti. Info Štěpán, Uher.

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Právě jste dočetli únorové číslo CAO News. Šest měsíců jste měli možnost sledovat Divadelní hru Pohádka mládí od Honzy Šlechty. Očekávali jsme bouřlivé reakce, ale k našemu překvapení jich bylo opravdu poskrovnu a vlastně jen dvojího druhu: a) vůbec to nečtu a b) je to super. Máte-li chuť, napište nám váš názor na toto dílo.

(Jen tak mimochodem – Pohádka mládí byla nabídnuta k zfilmování naší producentské firmě C.A.O. Production).

Od příštího čísla pro vás připravujeme nový cyklus článků o zajímavých lezeckých oblastech, které nejsou v lezeckém povědomí příliš známé. Tou první oblastí bude „Hora nedostupností“ Mont Aiguille z francouzských Vercors...

Doufáme, že se vám únorové číslo CAO News líbilo. Za celou redakční radu Jiří Houba Chára.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady. Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

Chceš být IN? Tak čti CAO News !!!

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 7. BŘEZNA V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDE LETOŠNÍ HLAVNÍ AKCE, LEZENÍ, A DALŠÍ LEZENÍ!
TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!